

gældende vil begå personfarlig kriminalitet. Retten vil endvidere kunne lægge vægt på karakteren og grovheden af den kriminalitet, der begrundede udvisning.

Retten skal af egen drift påse, om udsendelse af en udlænding med et fortsat behandlingsbehov vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Den retslige prøvelse efter § 50 a udelukker ikke udlændingens adgang til efter § 50 at få spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten, jf. herved forslaget § 1, nr. 41.

Til nr. 48

Som en konsekvens af, at det ikke længere vil skulle indgå i domstolenes overvejelser i forbindelse med udvisning på grund af strafbart forhold at vurdere, om udlændingen (fortsat) risikerer asylrelevant forfølgelse i hjemlandet, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 1, nr. 7, i forslaget § 1, nr. 19, foreslås bestemmelsen i § 57, stk. 1, hvorefter Flygtningenævnet afgiver en udtalelse til brug for domstolsbehandlingen, ophævet.

Som en konsekvens af, at Flygtningenævnet ikke længere vil skulle afgive udtalelse til brug for straffesagen, foreslås den gældende bestemmelse i § 57, stk. 3, (efter forslaget § 57, stk. 2) ændret således, at oplysninger om en udlændings strafbare forhold i disse tilfælde alene kan videregives til Udlændingestyrelsen.

Med henblik på at sikre, at domstolene i forbindelse med en fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning får adgang til relevante oplysninger vedrørende udlændingens personlige, familiemæssige og øvrige forhold, således at afgørelsen kan træffes på et fyldestgørende grundlag, foreslås der i § 57, stk. 1, indsat en bestemmelse om, at anklagemyndigheden i disse sager er forpligtet til at indhente en udtalelse fra Udlændingestyrelsen.

Til § 2

Til nr. 1-7

Der er alene tale om konsekvensændringer og lovtekniske ændringer. De i nr. 1, 5 og 7 anførte bestemmelser foreslås ophævet, idet der er tale om bestemmelser, som ifølge bemærkningerne til § 3 i lov nr. 410 af 10. juni 1997 alene skulle sættes i kraft, såfremt Schengen-konventionen trådte i kraft for Danmarks vedkommende, førend EF-asykonventionens ikrafttræden. Den foreslåede ophævelse af § 1, nr. 17, er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 24. De foreslåede ændringer i nr. 2 og 6 er konsekvensændringer som

følge af forslaget § 1, nr. 13 og 15-18. De foreslåede ændringer i nr. 3 og 4 er konsekvensændringer som følge af vedtagne ændringer af udlændingeloven ved lov nr. 407 af 10. juni 1997, og lov nr. 387 af 6. juni 1991, jf. ikrafttrædelsesbekendtgørelse nr. 650 af 1. juli 1997.

Til § 3

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke en udvidelse af de strafbare forhold efter udlændingeloven. Bestemmelsen er alene en overbygning på den gældende straffebestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 3, og den skal alene anvendes, hvor der foreligger skærpende omstændigheder.

Spørgsmålet om, hvorvidt menneskesmugling er foretaget under skærpende omstændigheder, beror på en samlet vurdering af lovovertrædelsen. Skærpende omstændigheder vil for eksempel foreligge, hvis der er tale om organiseret eller professionel menneskesmugling. I vurderingen indgår også, om der er tale om et enkeltstående forhold, eller om der er tale om en mere systematisk adfærd. Bestemmelsen forudsættes alene anvendt, hvor der er tale om menneskesmugling for vindings skyld. Dette er i øvrigt allerede en betingelse efter udlændingelovens § 59, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på alle tre led i udlændingelovens § 59, stk. 3.

Bestemmelsen forudsættes ikke udelukkende anvendt, hvor strafferammen på fængsel indtil 2 år i udlændingelovens § 59, stk. 3, ikke findes tilstrækkelig. Bestemmelsen forudsættes således anvendt i tilfælde, hvor forholdet skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør give sig udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for udlændingeloven. Dette gælder, selv om den konkret forskyldte fængselsstraf fastsættes til væsentligt mindre end 2 år.

Den foreslåede bestemmelse omfatter kun forsætlige forhold, jf. straffelovens § 19.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at der i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning indsættes en ny bestemmelse i § 11 a, hvorefter kun visse nærmere anførte kategorier af udlændinge kan indgå ægteskab her i landet. Det drejer sig om udlændinge, der lovligt opholder sig her i landet i medfør af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 6-9 (EF/EØS-borgere, asyl, familiesammenføring, andre særlige grunde), udlændinge, der ophol-